

DEN

Magiska

DÖRRÉN

Viggo Meredith

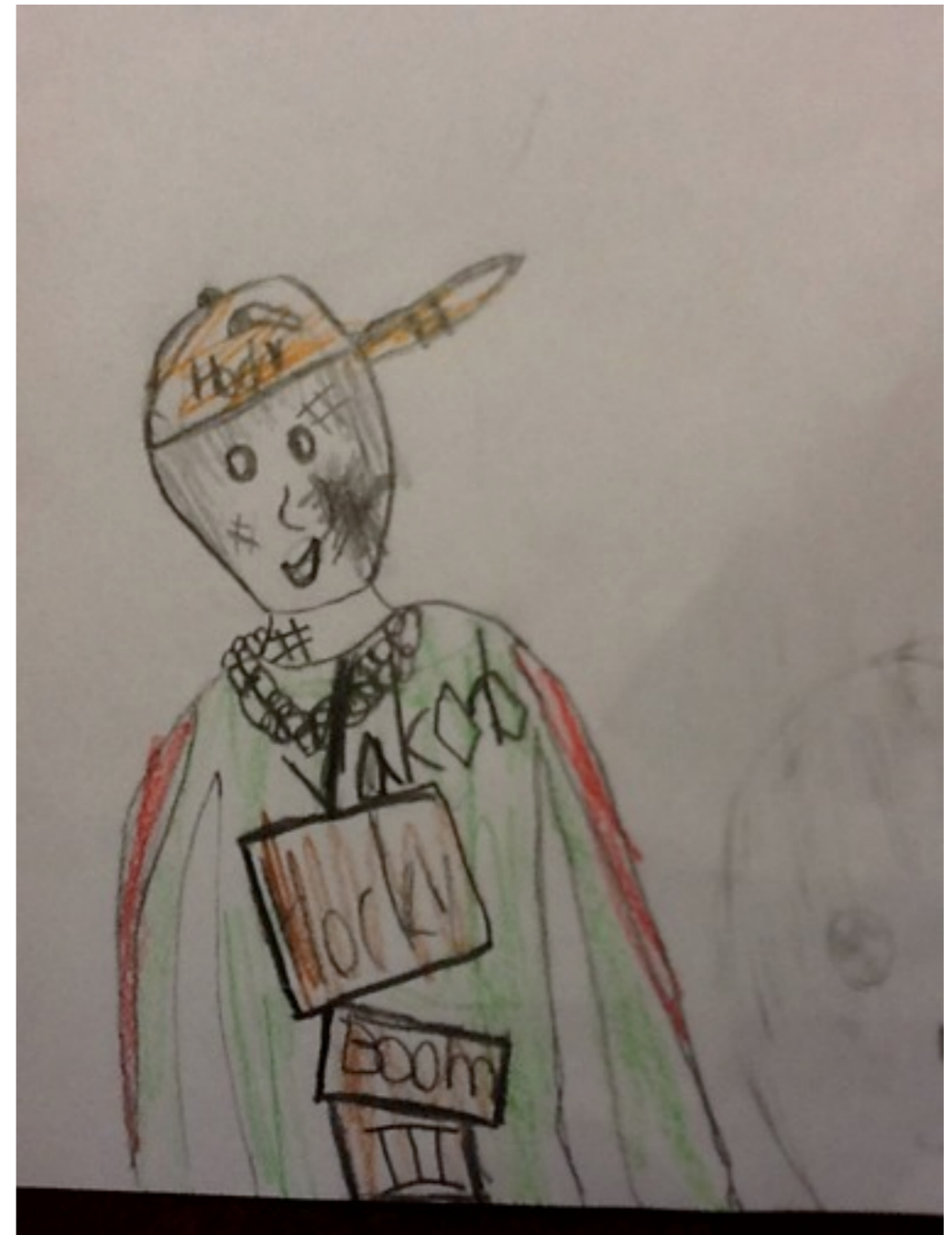
Kapitel 1 - Hej

Hej jag heter William men alla kallar mig Ville. Jag är tio år. Min skola heter Släktgårdsskolan . Min bästa kompis heter Kalle och är ett år yngre än jag. Han är rolig, tycker jag.

Jag är kär i en tjej i min klass och hon heter Felicia. Hon är så söt, tycker jag!

På andra sidan skolgården finns en trappa in i huset. Där står alltid den arga tanten, som vissa kallar henne, men egentligen så heter hon Britt. Hon är läskig.

Britt vaktar en konstig dörr som leder ut på taket. Knäppt.

Kapitel 2 -brevet

En dag när jag lekte detektiv med Tomas och David så hittade jag ett brev under den konstiga dörren. Jag skrek :

-Tomas och David kom och se vad jag har hittat!

Jag fick inget svar. Jag skrek igen. De var borta. Jag började läsa brevet så här stod det.

Hej!

Jag behöver din hjälp dödlig. Min by utplånas av en ond kaktus och vårt försvar orkar inte mycket mer.

HJÄLP MIG!

Hej då från 360 och du behöver nycklar.

Kapitel 3- Nycklarna

Nu blev jag stressad. Jag måste hitta nycklarna till dörren någon behöver min hjälp! Men varför just jag?

- Vänta lite nu, sa jag och såg en till bit av brevet. På den stod det. Britt har nycklarna.

Jag tänkte varför hon och just då bestämde jag mig för att hämta dem. Men vänta den konstiga dörren hade bara ett lås eller strunt samma. Jag ska ta de förbaskade nycklarna. Så jag smög fram och tog nycklarna i min hand. Men då kände jag ett magert finger i min rygg och hörde en skrovlig röst säga:

-Ville!

Hon hade sett mig. Jag tog nycklarna och sprang iväg. Hon var mig i hämlarna. När jag tittade bakåt och sprang över fotbollsplanen så ramlade jag och började blöda näsblod. Det forsade blod när jag sprang in i min hall och sparkade av mig skorna och fortsatte inåt mot den konstiga dörren. Jag stanna-

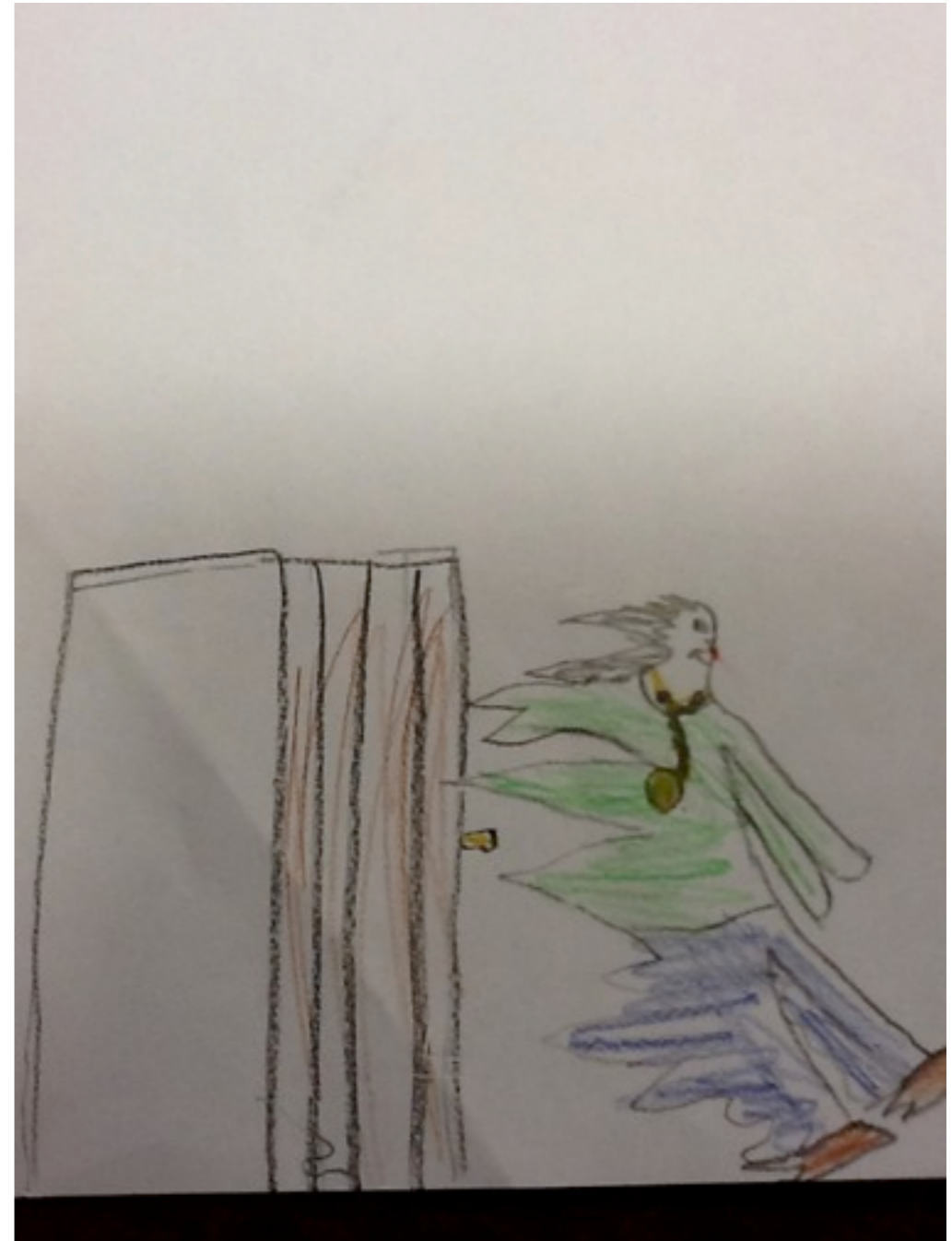
de framför den och vred om nyckeln i låset. Jag var så glad och samtidigt undrade jag vad som fanns där bakom. Kanske ett hav.

Kapitel 4 - En annan värld

Jag öppnade dörren på vid gavel och tittade in i världen. Rök välldde ut och jag hostade till men dörren stängdes och knuffade in mig med. Aj jag sköts in i en annan värld och skrapade upp armen på gruset.

Det blödde lite men näsblodet rann inte så mycket längre. Jag tittade upp och såg mig omkring. Detta var inte som jag hade tänkt mig. Det var öde och grått. Jag hörde eld knastra och det luktade bränt. Jag var hungrig för jag missade just lunchen. Jag såg en morot. Jag tog upp den och tog en tugga. Den smakade som mammas ärtsoppa. Jag spydde och tänkte att nu måste jag hitta den där 360.

Kapitel 5 - En annorlunda vän

Jag gick in i ruinerna av ett hus och gick runt lite. Plötsligt så hörde jag ett skrammel och jag märkte att det kom från en brinnande säng. Jag tittade in under den och såg en lurvig varsel. Den mumlade något och vände på sig. Blod rann ner för ryggen och han själv brann. Han sa:

-Jag sa STICK!!!

Jag sa:

-Är du 360?

Han svarade med:

-Vad tror du?

Jag sa:

-Är du ensam?

Han sa igen:

-Vad tror du?

Då skrek jag:

-Du är hopplös.

Han sa:

-Jag ska slå dig!

Gud vad hopplöst. Jag skulle hjälpa honom. Nu vill han döda mig. Jag frågade om han ville ha hjälp och han svarade ja och gick ut från sängen. Han sa att jag skulle följa honom. Jag tvekade men gjorde som han sa. När jag tänkte efter så var han bara en meter lång och han liknade Kalle.

360 sa:

- Vi ska hälsa på min kompis.

- Vem är det? frågade jag

-Fienden, sa han

-Var bor han?

-I en vulkan.

Kapitel 6 - Mitt uppdrag

Jag satte mig ner och spydde igen.

Nu sa han:

– Nu ska du tillbaka till människovärlden och hämta några saker.

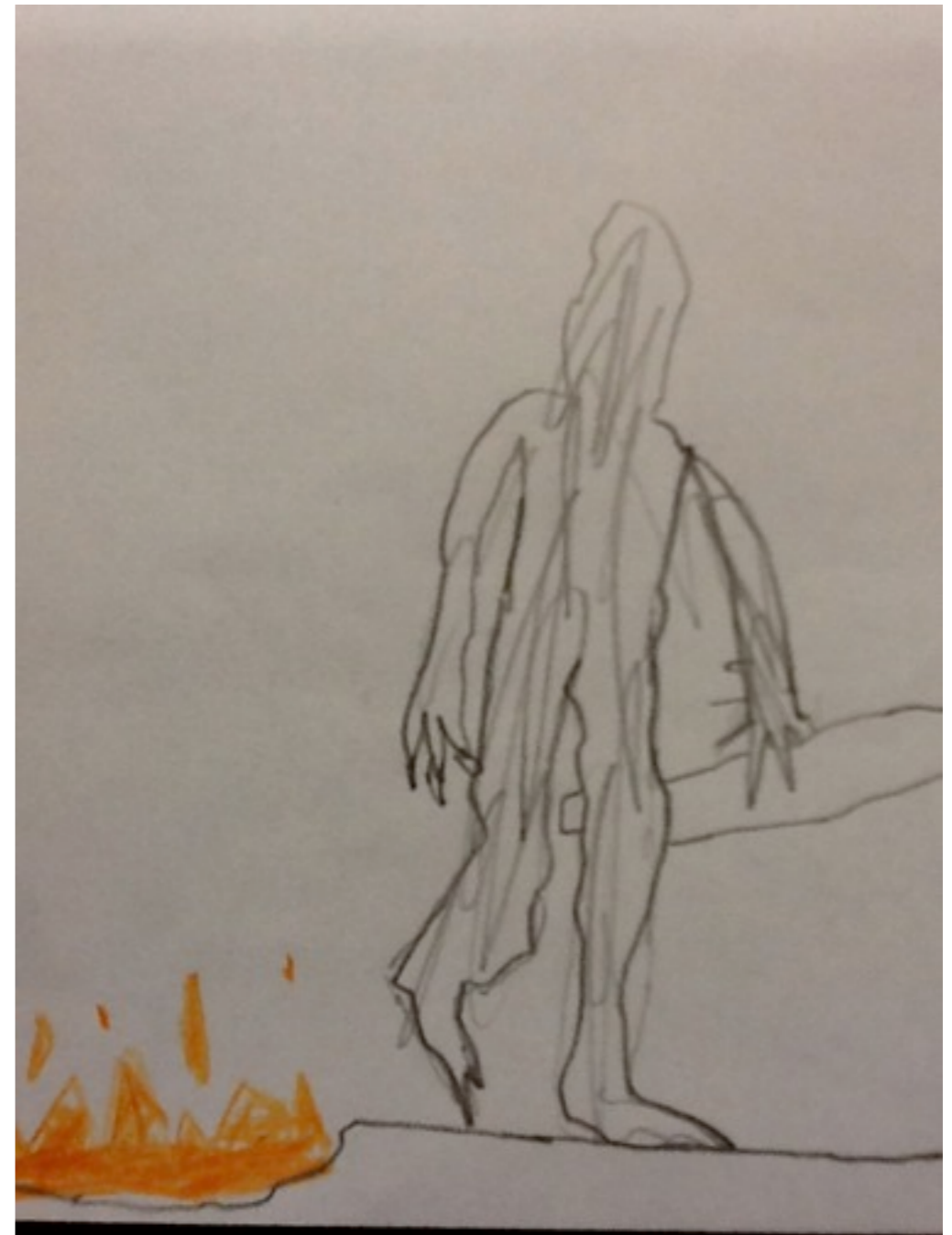
Jag rusade mot dörren men 360 stoppade mig och sa:

– Nu får du allt vänta för du vet inte vad du ska hämta.

Så var det ett papper framför honom och han gav det till mig.
På det stod det:

- Ett långt rep
- En stor biffstek
- En barnvagn

Jag tog ett språng på nytt mot dörren och vips så var jag ute.

Kapitel 7 - Tillbaka i skolan

I skolan var allt som vanligt. De från min klass måste vara ute på rast vid den här tiden, tänkte jag. Jag gick ut på skolgården och precis som jag tänkte, hela min klass var ute. Jag gick och frågade Felicia vart Kalle hade tagit vägen. Då sa hon att han lekte med Tomas och David så jag gick till Tomas och frågade var Kalle var och då sa han att Kalle satt och tjurade vid förrådet. Jag gick dit. Men när han såg mig gick han långsamt bort. Jag sprang fort efter honom. Han skrek:

-Stick Ville låt mig vara ifred!

Jag skrek tillbaka

-Nej jag behöver dig!

Då stannade han tvärt och vände sig om och sa:

-Till vad?

Jag sa:

-Till att hämta några saker.

Han sa:

-Vad för saker?

Jag gav honom listan.

Han sa:

-Aha men var ska vi hitta allt detta?

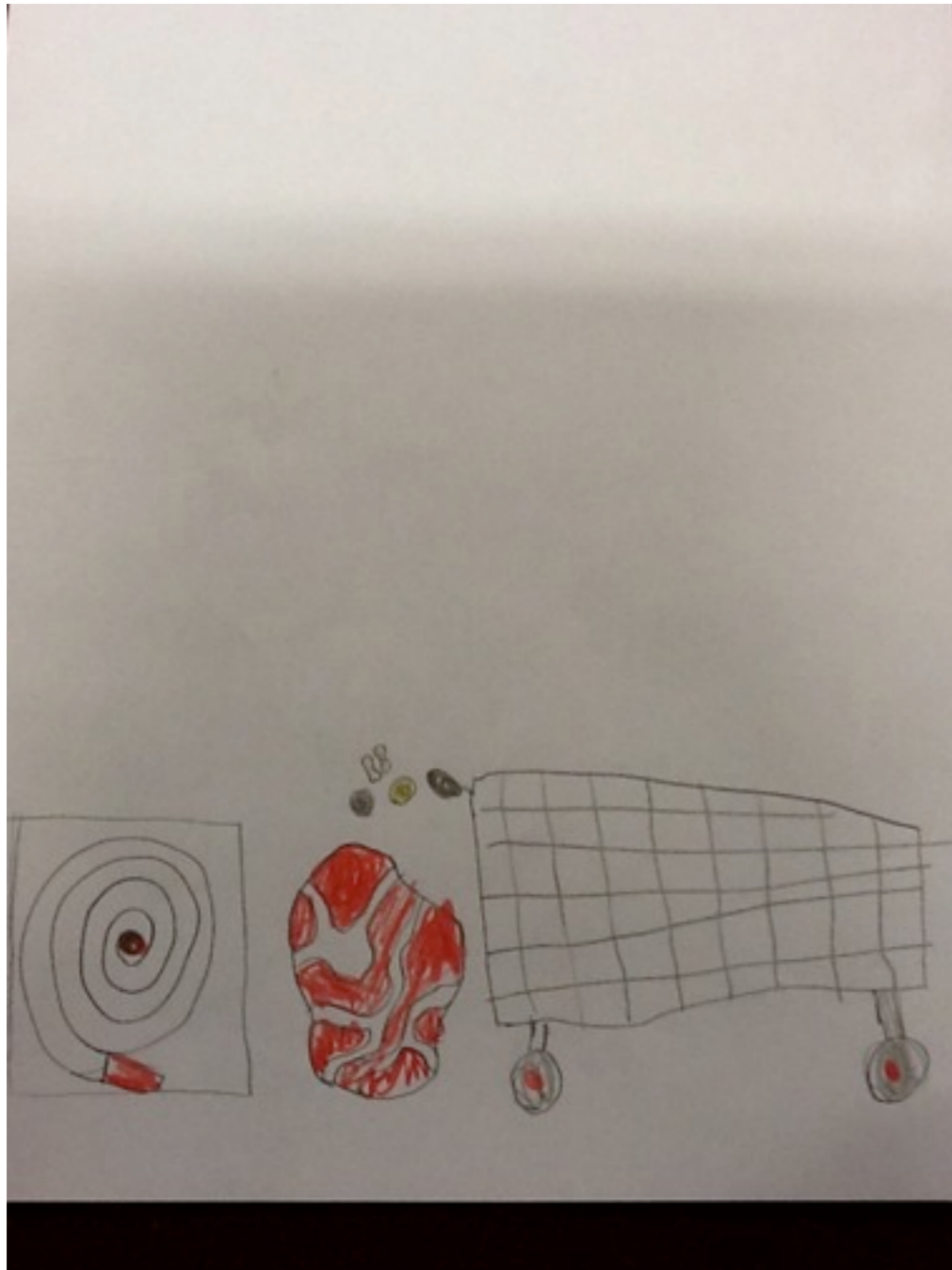
Då sa jag:

-Det är det jag behöver din hjälp till. Vi bestämde oss för att hämta repet först. Vi gick in och hämtade en brandmans slang så då var det klart så nu skulle vi hämta den stora biff steken vi gick in till matsalen och skrek till tanten att vi ville ha en stor stek och hon blev så rädd att det var det vi fick. Nu skulle vi hitta en barnvagn. Men då sa Kalle:

- Vi kan nog ta en kundvagn. Och det gjorde vi. Vi gick till en ICA och tog (nästan) en kund vagn men vi behövde pengar så vi gick hem till mig och slog sönder min spargris men där låg bara två jordnötter vi gick till köket och där pappas plånbok i den låg en tia vi behöver en femma vi gick till vardagsrummet och där mammas väska vi tittade i den en femma sedan gick vi till affären och på vägen sa kalle:

- vart var du? Jag hade ingen och leka med. Jag sa :

- jag var på toa. Nu fick jag dåligt samvete. Men nu var vi framme vi gick in hämtade vagnen och jag sa hej då och gick mot dörren.

Kapitel 8 - sanningens ögonblick

Jag hoppade ut ur dörren och där stod redan 360 och väntade på mig. Jag landade framför honom och han sa hastigt:

-Jag har upptäckt att kaktusen bor i vulkanen nu och du måste stoppa honom! Jag sa till honom:

-Du hjälper väl mig?

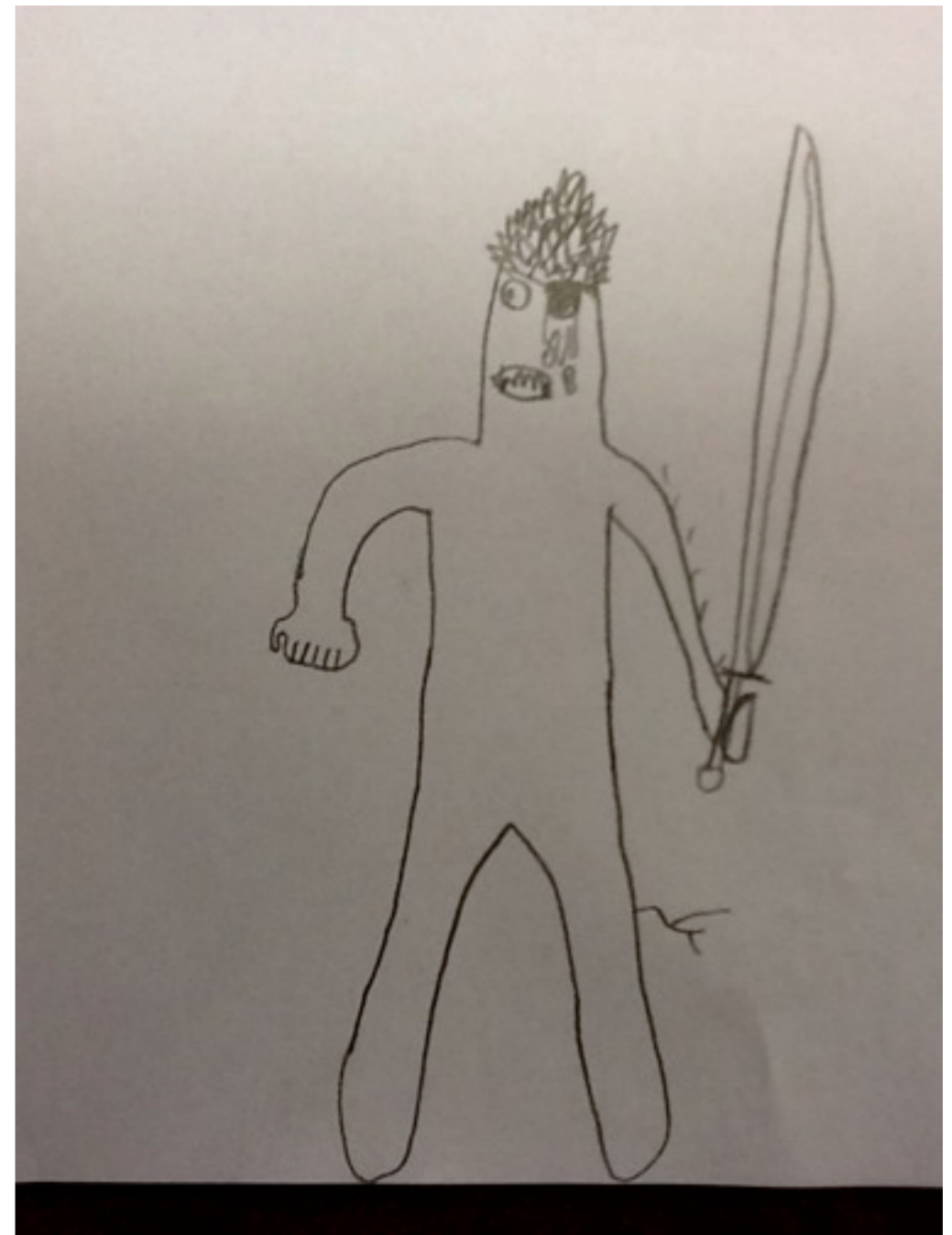
Han sa :

-Det klart.

Jag tog mod till mig och gick mot vulkanen med bestämda steg. Jag släpade vagnen med de andra sakerna i. När jag var uppe så tog jag slangen och klättrade ner i vulkanen. När jag var nere så gick jag runt lite och då så såg jag fienden. Han var förskräcklig. Han hade ögon lapp. Där stod han.

Jag kastade mig mot honom. Han skrek till av fasa. Nu var han bakom mig. Jag undrade vad som hade hänt. Jag vände

mig om och såg att han hade ett svärd i handen. Jag slet ur det och högg det i armen på honom. Han stönade och svimmade. När jag tänkte efter var han lik Britt på något sätt. Jag släpade upp honom. Jag tog farväl av min vän och åter vände till skolan.

Kapitel 9 - Tills någon annan öppnar dörren igen

Dagen efter satt jag och tänkte på allt som hade hänt. Sedan blev det rast. Då såg jag att Britt (nästan) blev biten av en orm. Men jag räddade henne. Hon letade efter sina nycklar. Jag gav darrande henne dem. Hon blev förvånad, inte arg. Hon sa:

-Varför har du dem?

Sedan sa hon att det skall bli en hemlighet mellan oss vart de leder.

Då sa jag:

-Vet du vart de leder?

Hon sa att hon själv gick in i dörren när hon var liten.

Sedan gick jag hem till Kalle och fiskade. Jag fick upp en sill, två gäddor, fem abborrar och fyra röd spättor.

